

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบโคลซ และคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบเลือกตอบ ในการวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง

ตัวอย่างประชากร

ตัวอย่างประชากรในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาวิชาเอกหรือโทภาษาอังกฤษระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง ทั้งชายและหญิงที่ได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป 1 (English 111) มาแล้วในปีการศึกษา 2524 จากวิทยาลัยครูสวนสุนันทา วิทยาลัยครูเทพสตรี วิทยาลัยครูอุตรดิตถ์ วิทยาลัยครูมหาสารคาม และวิทยาลัยครูสุราษฎร์ธานี จำนวนรวมทั้งสิ้น 200 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบธรรมดา

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์ค่าสัมพัทธ์ตลอดจนโครงสร้างจากแบบเรียนภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูงที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษทั่วไป 1 (English 111) และเป็นแบบเรียนที่ใช้ร่วมกันในวิทยาลัยครูตั้งแต่ 5 แห่งขึ้นไป แล้วทำการรวบรวมค่าสัมพัทธ์และโครงสร้างที่มีความถี่สูงไว้ จากนั้นผู้วิจัยก็ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หนังสืออีกเล่มหนึ่งเป็นหนังสืออ่านจากพวกหนังสือชุด (Series) ซึ่งอยู่ในระดับเดียวกันกับหนังสืออ่านนอกเวลาที่วิทยาลัยครูแต่ละแห่งใช้อยู่และมีค่าสัมพัทธ์และโครงสร้างใกล้เคียงกับหนังสือ

แบบเรียนนั้น แล้วคัดเลือกคำศัพท์และโครงสร้างที่มีความถี่สูงและซ้ำกับคำศัพท์และโครงสร้างที่คัดเลือกไว้จากแบบเรียนมาเป็นหลักในการสร้างแบบทดสอบ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบเพื่อวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษชั้น 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบโคลงและแบบทดสอบเลือกตอบแล้วนำแบบทดสอบทั้งสองไปให้เจ้าของภาษาและบุรุษคุณวุฒิตรวจสอบความถูกต้องทางภาษาและความตรงตามเนื้อหาของแบบสอบก่อนนำไปทดลองใช้ เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกและค่าความยากง่ายตลอดจนค่าความเชื่อถือได้แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขใ้แบบทดสอบฉบับละ 100 ข้อ มีคะแนนเต็มฉบับละ 100 คะแนน ใช้เวลาในการสอบฉบับละ 1 ชั่วโมง 30 นาที นำแบบทดสอบทั้งสองไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างประชากรแล้วนำกระดาษคำตอบของตัวอย่างประชากรมาตรวจให้คะแนนเพื่อคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบทั้งสอง

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบ โคลงกับคะแนนรวมจากแบบทดสอบเลือกตอบของกลุ่มตัวอย่างประชากรมีค่า 0.83 และมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 แสดงว่าแบบทดสอบทั้งสองฉบับมีความสัมพันธ์ต่อกันอยู่ในระดับสูง
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบโคลงกับคะแนนความสามารถด้านต่าง ๆ จากแบบทดสอบเลือกตอบอื่นได้แก่ ไวยากรณ์ ศัพท์ การอ่านและการเขียน มีผลตามลำดับต่อไปนี้คือ .62 .59 .65 และ .57 โดยมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกด้าน
3. จากการวิเคราะห์คะแนนความสามารถแต่ละด้านของนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรจากแบบทดสอบเลือกตอบ พบว่าความสามารถด้านไวยากรณ์และด้านการเขียนค่อนข้างต่ำ จากคะแนนเต็มด้านละ 25 คะแนน คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.77 และ 10.02 ตามลำดับ ด้านการอ่านอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน ค่าเฉลี่ย

ของคะแนนเท่ากับ 12.02 ส่วนค่านี้นั้นอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างสูง ค่าเฉลี่ยของคะแนนเท่ากับ 15.73 จากคะแนนเต็ม 25 คะแนน

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการคำนวณค่าทางสถิติของคะแนนจากแบบทดสอบโคลซและคะแนนรวมจากแบบทดสอบเลือกตอบ พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบโคลซเท่ากับ 27.28 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน แสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบฉบับนี้ยากเกินไปสำหรับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร หรืออาจจะเป็นเพราะนักศึกษาเหล่านี้ไม่คุ้นเคยกับแบบทดสอบลักษณะนี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบทดสอบโคลซที่มีการตัดค่า ณ ตำแหน่งคงที่ซึ่งทำให้นักศึกษาที่ไม่คุ้นเคยเดาได้ยากขึ้นไปอีก แต่ถ้าจะกล่าวว่ นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรนี้มีสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต่ำมาก ก็ยังตัดสินลงไปไม่ได้ ทั้งนี้เพราะค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมจากแบบทดสอบเลือกตอบเท่ากับ 48.48 จากคะแนนเต็ม 100 คะแนน ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาเหล่านี้มีสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลางถึงค่อนข้างต่ำ และที่นักศึกษาทำคะแนนจากแบบทดสอบฉบับหลังนี้ได้ดีกว่าอาจจะเป็นเพราะว่านักศึกษามีความคุ้นเคยกับแบบทดสอบชนิดนี้มากกว่าแบบทดสอบฉบับแรกก็ได้

2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบโคลซและคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบเท่ากับ 0.83 แสดงว่าแบบทดสอบทั้งสองประเภทนี้สามารถ interchangeable ได้ในการวัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของนักศึกษา นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่านักศึกษาที่ทำคะแนนจากแบบทดสอบโคลซได้อยู่ในระดับสูงก็ทำคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบได้ในระดับสูงด้วย และผู้ที่ทำคะแนนจากแบบทดสอบโคลซอยู่ในระดับต่ำก็ทำคะแนนจากแบบทดสอบเลือกตอบอยู่ในระดับต่ำเช่นเดียวกัน ฉะนั้นแบบทดสอบทั้งสองนี้สามารถบ่งบอกระดับสมรรถภาพของการใช้ภาษาอังกฤษได้เช่นเดียวกัน

3. คำศัพท์วิธีสัทสัมพันธ์ระหว่างคะแนนจากแบบทดสอบโคลซกับคะแนนความ
สามารถอ่านไวยากรณ์ สัพท การอ่านและการเขียนจากแบบทดสอบเลือกตอบเท่ากับ .62
.59 .65 และ .57 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าสัทสัมพันธ์เหล่านี้อยู่ในระดับกลาง ทั้งนี้
อาจจะเป็นเพราะไม่ได้แยกช่วงเวลาให้สอบแต่ละด้าน ๆ ไป แต่ขอทดสอบทั้งสี่ด้านรวมอยู่
ในแบบทดสอบฉบับเดียวกัน ทำให้นักศึกษาเลือกที่จะทำด้านใดก่อนก็ได้ และเท่าที่สังเกต
ส่วนมากมักจะทุ่มเวลาให้กับการทำด้านแรก ๆ มากเกินไป พอทำด้านหลัง ๆ ไม่ได้ทำเต็มที่
เพราะเวลาไม่เพียงพอจึงทำไม่ทันหรือทำไม่ได้ **จากการตรวจใบคะแนนของผู้วิจัยเอง พบว่า**
มีนักศึกษาหลายคนทำด้านการอ่านหรือการเขียนไม่เสร็จ คือถ้าการอ่านเสร็จ การเขียนไม่
เสร็จ ในทางตรงกันข้ามถ้าการเขียนเสร็จ การอ่านไม่เสร็จ และมีบางคนด้านอื่น ๆ เสร็จ
หมด แต่ไวยากรณ์ไม่เสร็จ เป็นต้น

4. ผลการทดสอบจากการใช้แบบทดสอบโคลซครั้งนี้ ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่านักศึกษา
ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนมากยังติดอยู่กับการทดสอบแบบจุลภาษา ซึ่งมุ่งทดสอบความรู้
ทางภาษาไปแต่ละจุดอยู่ ไม่รู้จักวิธีทำแบบทดสอบโคลซ คือต้องอ่านข้อความให้ตลอดและเคา
เนื้อเรื่องเพื่อจะคิดหาคำมาเติมในช่องว่าง อันที่จริงคำตอบบางคำโดยเฉพาะคำตอบที่เป็น
คำนาม ถ้านักศึกษาอ่านเรื่องให้ตลอดแล้วก็จะพบคำตอบอยู่ในข้อความที่ให้นั้นเอง ขอบกพรอง
อีกประการหนึ่งที่นักศึกษาต้องเสียคะแนนไปอย่างน่าเสียดายก็คือ คำตอบที่เป็นคำกริยา ทั้ง
กริยานุเคราะห์ และกริยาแท้ นักศึกษาลืมคำนึงถึงเรื่องกาล (Tenses) ไป ไม่รู้จักสังเกต
ว่าข้อความที่ให้นั้นเป็นเหตุการณ์ปัจจุบัน หรืออดีต ควรใช้กริยาในรูปใด นอกจากนี้ยังมีข้อ
บกพร่องปลีกย่อยอื่น ๆ อีกที่ผู้วิจัยสังเกตเห็นและพอจะสรุปขอบกพร่องต่าง ๆ ที่นักศึกษาทำ
แบบทดสอบโคลซไม่ได้ที่เท่าที่ควรดังนี้

- 4.1 ไม่อ่านข้อความให้ตลอดก่อนลงมือทำข้อทดสอบ
- 4.2 ไม่คำนึงถึงเรื่องกาล (Tenses)
- 4.3 ไม่คำนึงถึงรูป (Forms) ของคำ เช่นบางแห่งคำกริยาบางตัวจะต้อง

เปลี่ยนเป็น Gerund ก็ใช้ในรูปแบบ Infinitive หรือคำนาม
บางคำต้องอยู่ในรูปพหูพจน์ ก็เขียนเป็นรูปเอกพจน์เป็นต้น

- 4.4 ขาดความแม่นยำเกี่ยวกับคำนำหน้านาม เช่น ทวก articles
some, any เป็นต้น
- 4.5 ขาดความระมัดระวังในด้านการสะกดคำ และการขึ้นต้นประโยคด้วย
อักษรตัวใหญ่ เป็นต้น

ข้อเสนอแนะสำหรับสถาบันฝึกหัดครู

1. ควรจัดโปรแกรมการเรียนตลอดจนการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง โดยให้ครูเรียนได้มีการแสดงออกถึงความรู้และความสามารถหลาย ๆ ด้านในคราวเดียวกัน
2. ควรส่งเสริมให้มีการอบรมและสัมมนา เพื่อเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ทางด้านการสอนและการวัดและประเมินผลแก่อาจารย์ภาษาอังกฤษในวิทยาลัยครูต่าง ๆ
3. ควรจัดหาผู้ทรงคุณวุฒิเกี่ยวกับความคิดและความเคลื่อนไหวใหม่ ๆ เกี่ยวกับการสอนและการวัดและประเมินผลภาษาอังกฤษ โดยเฉพาะผู้เป็นเจ้าของภาษามาให้ความรู้แก่อาจารย์ภาษาอังกฤษทุกครั้งที่มีโอกาสและงบประมาณอำนวย
4. ควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศ และศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอนภาษาอังกฤษ

1. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรจะทดลองใช้วิธีการโคลงกับนักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาคุ้นเคยกับแบบทดสอบชนิดนี้และจะได้มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถเกี่ยวกับภาษาอังกฤษหลาย ๆ ด้านในคราวเดียวกัน นอกจากนี้ยังเป็นการฝึกนักศึกษาให้เป็นคนมีความละเอียดถี่ถ้วน รู้จักใช้เหตุและผลในการทำข้อสอบอีกด้วย

2. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรนำแนวคิดและวิธีสอนใหม่ ๆ มาทดลองใช้กับนักศึกษา แล้วปรับปรุงวิธีการสอนนั้น ๆ ให้เหมาะสมกับนักศึกษาเพื่อควมามีประสิทธิภาพของการเรียน การสอน
3. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรสนับสนุนให้นักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ทางคานภาษา อังกฤษด้วยตนเอง โดยจัดหาหนังสือ วัสดุ และอุปกรณ์ที่น่าสนใจไว้ให้ตลอดจนอำนวยความสะดวก และให้ความอบอุ่นเป็นกันเองแก่ผู้ที่จะมาใช้บริการนั้น ๆ
4. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรจัดกิจกรรมหรือสนับสนุนให้มีกิจกรรมพิเศษที่จะช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการรับและการแสดงออก
5. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรเป็นผู้มีความเข้าใจเทคนิควิธีวัดผลและประเมินผล ภาษาอังกฤษที่พอสมควร รู้จักสร้างแบบทดสอบหลาย ๆ แบบให้เหมาะสมกับสถานการณ์และ มีความยุติธรรมในการประเมินผล
6. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรเป็นผู้มีสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษสูง มีความรู้ลึกซึ้งเกี่ยวกับเทคนิควิธีสอนภาษาอังกฤษ ฉะนั้นจึงต้องเฝ้าหาความรู้อยู่เสมอด้วยการอ่าน หนังสือหรือวารสารเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ พังเพยบันทึกเสียงภาษาอังกฤษ เข้าร่วมการอบรม หรือสัมมนาเกี่ยวกับภาษาอังกฤษ ตลอดจนติดต่อกับชาวต่างประเทศเพื่อใช้ภาษาอังกฤษเมื่อ มีโอกาส
7. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรวิเคราะห์แบบเรียนประกอบการเรียนการสอนภาษา อังกฤษที่กำลังใช้อยู่เพื่อการวัดและประเมิน ผลอันเหมาะสมอันจะเป็นการส่งเสริมให้การ เรียนการสอนภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
8. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรเป็นผู้มีใจกว้าง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและรู้จัก สำนวญ ขอบกพรองของตนเอง เพื่อให้การดำเนินงานร่วมกับผู้อื่น ตลอดจนการสอนเป็นไป ด้วยดี และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

9. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรติดตามผลงาน หรือกิจกรรมต่าง ๆ ที่ให้นักศึกษาทำ เพื่อประเมินผลอยู่เสมอ และเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น ควรทำการแก้ไขทันที โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ปัญหาที่จะทำให้นักศึกษาเสียผลประโยชน์

10. ผู้สอนภาษาอังกฤษควรทำการทดสอบความรู้ความสามารถของนักศึกษาในช่วงที่เรียนบ่อย ๆ เพื่อจะได้ทราบข้อบกพร่องของนักศึกษาแต่ละคน และจะได้ทำการแก้ไข ใ้ทันทีตรงที่ ดีกว่าที่จะสอบแคกลางภาคและปลายภาคเรียนเท่านั้น

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แบบทดสอบโคลซในการทดสอบสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษที่กว้างไปจากที่ผู้วิจัยทำนี้ คือควรจจะรวมเอาความสามารถด้านการฟัง และการพูดเขามาด้วย

2. ควรมีการทดลองในแนวเดียวกันนี้ในระดับชั้นเรียนที่ต่างออกไป เพื่อพิจารณาว่าแบบทดสอบโคลซสามารถนำมาใช้วัดสมรรถภาพในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน นักศึกษาไทยในระดับใดบ้าง เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้สอนภาษาอังกฤษนำแบบทดสอบโคลซไปใช้ได้เหมาะสม

3. ควรมีการทดลองในแนวเดียวกันนี้โดยการ ตัดคำออกเฉพาะคำที่ บอกลักษณะ โครงสร้าง เช่น คำกริยา คำนำหน้านาม คำคุณศัพท์ คำสันธาน และคำบุพบท เป็นต้น โดยไม่คำนึงถึงตำแหน่งของคำนั้น ๆ แล้วนำมาเปรียบเทียบกับ การตัดคำชนิดตำแหน่งของคำคั้งที่ อยางที่ผู้วิจัยได้ทดลองทำนี้ เพื่อพิจารณาว่าจะมีผลแตกต่างกันหรือไม่ มากน้อยเพียงไร และ วิธีการไหนจึงจะเหมาะสมกับนักเรียน นักศึกษาไทย

4. จากผลของการทดลองของผู้วิจัยในการหาความสัมพันธ์ของคะแนนจากแบบทดสอบโคลซกับคะแนนความสามารถแต่ละด้านจากแบบทดสอบเลือกตอบ คำสัทสัมพันธ์อยู่ในระดับกลาง ซึ่งสาเหตุหนึ่งอาจจะเนื่องมาจากการกำหนดเวลาไม่พอดีของผู้รับการทดสอบ

จึงเห็นว่าควรจะมีการทดลองในทำนองเดียวกันกับผู้วิจัย แต่ให้แยกทดสอบความสามารถ
แต่ละด้านเป็นช่วง ๆ ไป โดยกำหนดเวลาให้โดยเฉพาะ เพื่อจะได้สรุปอย่างแน่นอน
ว่าแบบทดสอบโคลธมีความสัมพันธ์กับแบบทดสอบเลือกตอบสูง ไม่ว่าจะทดสอบสมรรถภาพ
รวมในการใช้ภาษาอังกฤษ หรือความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแต่ละด้าน

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย